

„Abban az időben Jézus az égre emelte szemét, és így imádkozott: Szent Atyám, tartsd meg a te nevedben azokat, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi. Amíg velük voltam, megőriztem nevedben azokat, akiket nekem adtál. Megtartottam őket, és senki más nem vett el közülük, csak a kárhozat fia, hogy beteljesedjék az írás. Most tehozzád megyek, ezeket pedig elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük. Áadtam nekik tanításodat, de a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való. Nem azt kérem tőled, hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. Hiszen nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból. Szenteld meg őket az igazságban, mert a te tanításod igazság. Amint te elküldtél engem a világba, úgy küldöm én is őket a világba. És értük szentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazságban.”

Keresztény hitünk lényegét mondja Jézus ebben a részben, ahol az apostolokért imádkozik. A Jézust követő ember méltó az Atya óvó szeretetére. A világba helyezett embernek itt van dolga, a jézusi tanítás nem emeli ki a világból, de méltóvá teszi arra, hogy a tanítás, és azon keresztül az Atya megóvja a gonosztól. A tanítás lényegi eleme, hogy Isten népe egy. Egy az igazságban, egymás szeretetében éppen úgy, ahogyan Jézus és az Atya.

Az Isten egységének megtapasztalása teljes örömmel járja át a tanítványt. Aki tanítvány lett, az meghaladta a világot, már nem a világból való, noha a világban van. A tanítás maga az igazság, és Jézus azt kéri, hogy az igazságban szentelődjünk meg, ehhez kéri nekünk az Atya segítségét.

Mit jelent, hogy Jézus értünk szenteli magát? Elköteleződik nekünk, elnyeri az önátadás képességét, a teljes odaadottság elérése érdekében teszi értünk Jézus, amit tesz. Arra kér bennünket, hogy mi is így lényegüljünk át az általa megismert igazságba. Feladat, hogy a világban levők a maguk életét, tudatát – a nem a világból jövő, de itt a világban az igazságban megszentelődöttek példájából elnyert – igazsághoz igazítsák.

Az evangéliumból én is megismertem a tanítást. Én is azok közül való vagyok, akikért Jézus imádkozott, vagy ma imádkozhatna? Biztosan már nem a világból való vagyok? Készen állok-e, ha a világ szembefordul velem, mint rendszerével idegennel? El tudom-e mondani a világból valóknak, hogy az én világom olyan egységből való, amely az Isten igazsága és annak ismerete, teljes öröm és élet?